

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

A Sárvári Járásbíróóság mint első fokú bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróóságól szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróóságot, hogy állapítsa meg a Szombathelyi Törvényszék 12. Pf. 20.562/2017/5/II. sz. ítéletének, a Sárvári Járásbíróóság 2. P. 20.301/2016/2. sz. elsőfokú ítéletének és a Gércsei Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője 1032-5/2015. sz. határozatának alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

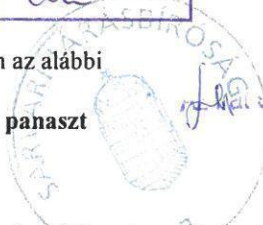
A kérdéses ingatlan eredetileg öröklés jogcímén egyenlő 50-50 %-os arányban a birtokháborítás tényének a megállapítását kérő [redacted] [redacted] osztatlan közös tulajdonát képezte. Az ingatlan karbantartását, renoválását édesanyja halála előtt még túlnyomórészt [redacted] bonyolította le, amelynek költségeit teljes egészében ő viselte, amelynek forrását férjének, [redacted] egyetemi tanári és szakirodalmi munkásságának jövedelme biztosította. A felújított házingatlant legalább kéthetente, de volt, amikor hetente hétvégén [redacted] használta és többször elkísérte férje is, aki ilyenkor a teljesen felújításra szorult utcára néző szobában dolgozott. A heti leutazásokra az adott lehetőséget, hogy a [redacted] [redacted] egyenként és szombatonként tanított és autóval közlekedve [redacted] magával vőve letette Gércsén csütörtökönként este és szombatonként érte jövet, felvette Gércsén. [redacted] [redacted] sak a kertből lenyírni a fűvet, amit azonban legtöbbször szintén [redacted] végzett el, amiben időnként férje is segített neki.

2015. május elején [redacted] tulajdonostárs leánya, [redacted] [redacted] vagyis nagynénjét azzal, hogy élettársával e házban szeretne lakni. Erre kettőjük között 2015 május 24.-én egy lakáshasználati megállapodás készült írásban, amely szerint az utcára néző szobát közösen és kíméletesen reprezentatívként használja mind két fél, mely szobát [redacted] újított fel és rendezett be, részben stíl bútorral, egy háromajtós ó-német szekrénnyel, dohányzóasztallal és ülógarnitúrával, valamint szőnyegekkel. A megállapodás szerint a háznak szintén az utcára eső első traktusában lévő másik, az udvarra néző szoba kizárólag [redacted] élettársa használják lakószobaként, míg az ugyancsak az első traktusban lévő vizesblokkal ellátott konyhát és WC-vel ellátott fürdőszobát közösen használják. Ugyanakkor a hátsó traktusban lévő szobát alvás céljaira [redacted] használja nem kizárólagosan, amelyben még benn van mai napig is a szülők hálószoba-berendezése, amelyeket [redacted] kisebbik leánya örökölt meg és amelyeket el akar vinni a saját házingatlanába, de ezt még nem tette meg. A hátsó traktusnak vízzel el nem látott konyha, és a bejárati teraszos előtér közös tartózkodási hely. Innen nyílik a [redacted] által alvásra használt lakószoba, valamint a kamra is, amelyben a közös használatú hűtőszekrény áll és amely kamrában van a padlásfeljáró is. E megállapodás értelmében ha bármelyik fél valamilyen változtatást szeretne a megállapodásban rögzítettekkel szemben, köteles a másik felet értesíteni és csak közös megegyezéssel változtathatnak.

E megállapodás megkötését követően a nyár folyamán [redacted] a tulajdonrészét [redacted] értesítése és tudta nélkül elajándékozta [redacted], aki a feltűnő gyorsasággal megkapott tulajdonbejegyzési határozat birtokában [redacted] bútorait és szőnyeget annak tudta és értesítése nélkül az utcai szobából átvitte a hátsó traktusban lévő szobába és elkezdett az utcai szobában szintén minden értesítés nélkül kandalló építésébe, a szoba közepébe ideiglenesen elhelyezve a kandalló vasból készült belső tűztartályát, amely méretei miatt beépítve a kandallóba a kéményseprői szakvélemény szerint tűzveszélyt jelent. [redacted] egyúttal a fürdőszobából ugyancsak önhatalmúan a hátsó traktus kamrájába vitte át [redacted] aját maga által vásárolt fürdőszobapalcáról ömlesztve bezákolva tisztálkodó eszközeit. A hátsó traktus szobáját bútorraktárrá és lomtárrá tette, amelyben még tartózkodni sem lehet, mert ott van a szülők még el nem vitt hálószoba bútorgarnitúrája is. Az ablak elbarikádózva egy kanapéval. Aludni pedig életveszélyes e hátsó traktusi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 196 -0 /2018
Érkezett:	2018 FEBR 05.
Példány:	1
Kezelőiroda:	de
Melléklet:	29 db

SÁRVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érkezett:	2018 JAN 25.
Példány:	..... db
Az ügyirat száma:	2. P 20.301/2016/2 / 8

Elektronikus úton készített másolat.

szobában, mert az ó-német szekrény elhelyezése végett a vaskályhát is elmozdították és a füstkivezető csövet meghosszabbították. Ezért füstmérgezés veszélye és tűzveszély lehetősége is fennforog, a kályhához közeli bútorok miatt. Ezért, ha [REDACTED] Gércére lemegy, kénytelen a szomszédok szivességét igénybe venni és náluk tartózkodni. Ugyanis az első traktust a zárok kicserélésével [REDACTED] teljesen elzárta, amit tanukkal bizonyítani is tudott volna, ha a jegyző, vagy a bíróság meghallgatta volna őket. [REDACTED] eme egyoldalú intézkedéseiről [REDACTED] mit sem tudva, a nyár folyamán leutazott Gércére, döbbenet látva mindezt, kérdőre vonta, majd írásban is felszólította unokahúgát az eredeti állapot helyreállítására, mire unokahúga közölte, hogy a lakáshasználati megállapodás már érvénytelen, mivel tulajdonossá vált és így szabadon rendelkezhet.

Ezt követően fordult [REDACTED] Gércei Közös Önkormányzat jegyzőjéhez birtokháborítási panasszal, aki a panaszt nem értesítve ment ki a helyszínre és teljesen a birtokháborító előadása alapján, a panaszos és tanúinak megkérdezése nélkül hozta meg határozatát, amely az erőszakosan kialakult és a panaszos tulajdonosi jogainak gyakorlását teljesen ellehetlenítő helyzetét alkotmányba ütközően legalizálta. A járásbíróság ugyancsak helyszíni szemle és tanúkihallgatások, valamint a lakáshasználati megállapodás figyelembe vétele nélkül utasította el a felperes keresetét, amit szerintem alaptörvénybe ütközően hagyott jóvá s Szombathelyi Törvényszék ítélete arra hivatkozva, hogy a tulajdonosváltással új helyzet állott elő. A bíróság álláspontja szerint kellett volna ugyanis birtokháborítási panasszal élni, nem pedig azt követően. Eme álláspont egyrészt azért nem állja meg a helyét, mert a birtokháborítás az óta is változás nélkül folyamatosan fennáll, másrészt a panaszos az ajándékozás tényéről semmit sem tudva, a birtokháborítás észlelésekor azonnal megindította a birtokháborítás megszüntetését az eljárást. Ezen kívül ez az indok teljesen mesterkélt.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, az ítélet jogerős, további jogorvoslatnak – beleértve a kúriai felülvizsgálatot is – nincs lehetőség.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogerős bírói döntést, a Szombathelyi Törvényszék ítéletét ügyfél részére 2017 dec. 4.-én kikézbiztették, így a törvényes határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó az ügy felperese volt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A fentiek szerint alkotmányjogi panasszal élek Szombathelyi Törvényszéknek az ügyfél részére 2017 dec. 4.-én kikézbiztett 12. Pf. 20.562/2017/5/II. sz. ítéletével szemben, amely a Sárvári Járásbíróság 2. P. 20.301/2016/2. sz. elsőfokú ítéletét helyben hagyva helyt adott a Gércei Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője 1032-5/2015. sz. határozatának, amely elutasította [REDACTED] lakos birtokháborítási panaszát a birtokháborító [REDACTED] birtokháborító tulajdonostárral szembeni birtokháborítási panaszát a birtokháborító tulajdonostárs egyoldalú nyilatkozatai alapján anélkül, hogy lehetőséget adott volna a birtokháborítást elszenvedettnek arra, hogy kontradiktórius eljárás keretében a birtokháborítónak valótlán és elferdítő állításait megcáfolhassa. Ugyanígy a birtokháborítási panaszt elutasító határozat keresettel történt megtámadásával elindult bírósági eljárásban a felperes igazát állító tanúk meghallgatása és a helyszín megtekintése, vagyis a tényállás felderítése nélkül hozta meg ítéletét a Sárvári Járásbíróság és ugyanezt tette a másodfokon eljáró Szombathelyi Törvényszék ítélete is. Tekintettel arra, hogy a jegyzői határozaton a birtokháborító tulajdonostárs és élettársa úgy felbátorodott, hogy az 50 %-os tulajdonosi hányadnak megfelelő írásbeli lakáshasználati megállapodást felrúgva, mindent elzár [REDACTED] %-os osztatlan közös társtulajdonosa elől, lehetetlenné téve részben a vizesblokkal ellátott fürdőszoba és konyha használatát, valamint kulcslecseréléssel – szintén önhatalmúan -- elzárta tőle a garázst is, úgy, hogy a saját dolgait (két kerékpárt, stb.) sem tudja kihozni onnan. E birtokháborító magatartásokkal lehetetlenné lett téve a részére, hogy tulajdonosi jogaival élve, tulajdonrészét zavartalanul birtokolhassa, és használhassa. Mindezek következtében itt nem csak egyszerű és egyszeri, hanem olyan folyamatos birtokháborításról van szó, ami [REDACTED] tulajdonosi jogai gyakorlásának ellehetlenítését jelenti és aminek a vizsgálatának az elmulasztása miatt mind a jegyzői határozat, mind pedig az első és a másodfokú ítélet sérti az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) bekezdését.

Ez teszi indokolttá mind a jegyzői határozatnak, mind az első-, mind a másodfokú ítéletnek alaptörvény-ellenességének megállapítását. Ugyanis, mind a jegyzői, mind az első-, és a másodfokú eljárás azzal, hogy sem a tényleges helyzetet nem

vizsgálta, illetve a felperesi állítások valóságát alátámasztó tanúk egyikét sem hallgatta meg, noha azt felperes kérte, és ez által mind a jegyző, mind az alap-, mind a másodfokon eljáró bíróság megsértette az Alaptörvény XXIV. cikkét is.

Az Alaptörvény e két cikkének a megsértésére hivatkozva kérem a fenti jegyzői határozat és a két bírósági ítélet alkotmányellenességének kimondását és az alkotmányellenesség megszüntetését.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A fenti indokok alapján a jegyzői határozat sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, a bírói döntések pedig sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. A jegyzői és a bírói döntések révén pedig sérült az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joga, valamint a VI. cikk (1) bekezdésében biztosított joga.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A XXIV. cikk (1) bekezdés és a XXVIII. cikk (1) bekezdés vonatkozásában:

Az alapügyben eljáró jegyző a tényállás tisztázása, illetve abból a megfelelő következtetések levonása terén az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát megsértette, ezzel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való joga. Lásd: *mutatis mutandis*: 3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [35], ahol az Alkotmánybíróság épp azért utasította el az indítványt, mert az indítványozó „*nem hivatkozik arra, hogy bizonyítási indítványait a bíróság értékeletlenül hagyta volna. Mivel nem merült fel olyan körülmény a panaszban, amely alapján megállapítható lett volna, hogy az eljáró bíróságok a tényállás tisztázása, illetve abból a megfelelő következtetések levonása során az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát megsértették, vagy nem kellő súllyal vették figyelembe*”. Én viszont éppenséggel ezekre a körülményekre hivatkoztam a fentiekben mind az eljáró hatóságok, mind az eljáró bíróságok vonatkozásában.

A 7/2013. (III. 1.) AB határozat kimondta, hogy „*szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja (erről lásd: Shala v. Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10., § 29.). Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.*” (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [32]).

A jelen ügy alapját képező jegyzői eljárásban az indítványozó egyáltalán nem nyert meghallgatást, ezáltal – a fenti okfejtés alapján – sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

Az indítványozó szerint a meghallgatásának hiánya megalapozza az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben biztosított jogának sérelmét. A 3101/2017. (V. 8.) AB határozat már az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés vonatkozásában ezt az összefüggést elismerte, vagyis, hogy a meghallgatás hiánya felvetheti a tisztességes, „közvetlen” bírósági eljáráshoz való alapjog sérelmét, így ezt – *mutatis mutandis* az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés vonatkozásában is alkalmaznia kell most az AB-nek, mivel az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése lényegében nem más, mint a XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak a hatósági eljárásokra történő vonatkoztatása, így tartalmát tekintve sem lehet attól kevesebb, nem biztosíthat alacsonyabb védelmi szintet.

Az Alkotmánybíróság a 3101/2017. (V. 8.) AB határozatban megállapította, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított azon érvelése, miszerint „*az eljárás során nem hallgatták meg személyesen és nem volt lehetősége arra, hogy bizonyítási indítványát előadja, így sérült a közvetlenség elve, egyben sérelmezte a bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség elmulasztását is*”, – megalapozottsága esetén – felvetheti az Abtv. 29. §-a szerinti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, ezért e tekintetben a befogadás és az érdemi vizsgálat mellett döntött, és azt csak azért utasította el, mert „*Az indítványozót mint II. rendű alperest a tárgyalásra szabályszerűen idézték, nevében jogi képviselője járt el. Az indítványozó a tárgyaláson nem jelent meg és nyilatkozatot írásban sem tett. Jogi képviselőnek adott megbízását követően a bíróság a második érdemi tárgyalásra személyes megjelenési kötelezettséggel idézte, amit szintén elmulasztott. Nem volt elzárva attól, hogy védekezése jogi és ténybeli alapját részletesen kifejtsse, ezt azonban sem írásban, sem a tárgyaláson jelen levő jogi képviselő útján szóban nem tette meg.*”

Jelen ügyben viszont épp ennek ellenkezője áll fenn:

Az indítványozót nem is idézték meg, tehát kifejezetten el volt elzárva attól, hogy érveinek jogi és ténybeli alapját részletesen kifejtsse, így az indítványunk e vonatkozásban (is) megalapozott.

A XIII. cikk vonatkozásában:

Az Alkotmánybíróság már korábban, a 120/B/2001. AB határozat kimondta, hogy „A birtokvédelem célja, hogy megakadályozza a birtokállapot jogalap nélküli megváltoztatását vagy megzavarását. Ennek egyik eszköze a Ptk. 190. § (1) bekezdés alapján az önhatalom. A másik eszköze a jegyző által nyújtott birtokvédelem, ami a birtoklás tényén alapul.” Az AB itt azt is kimondta, hogy „A birtokláshoz való jog a tulajdonjogból ered. A birtoklás – mint a dolog feletti uralom gyakorlása – a tulajdonjog egyik részjogosítványa.”

A 1437/B/1991. AB határozat a következőket állapította meg: „A birtokvédelem alapvető célkitűzése a birtoklás tényének jogi oltalomban való részesítése. A tulajdon alkotmányos védelmének Ptkbeli szabályai a tulajdonosi státus védelmére irányulnak. A tulajdonos védelme a tulajdonlás jogcímén alapul.”

A jegyzői határozat nem biztosította ezt a célt az indítványozó számára, ami a birtokvédelem – Alkotmánybíróság által is elismert és alkotmányosan is igazolható – célja, ezáltal sérült az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogából eredő birtokláshoz való joga. Az indítványozó ugyanis a tulajdonjogából eredő birtokláshoz való jogát egyáltalán nem gyakorolhatja. A jegyzői határozatot helybenhagyó bírósági döntések sem reparálták ezt az alapjogsérelmet, így a bírói döntések is ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, azt szükségtelenül és aránytalanul korlátozzák. Az AB-gyakorlat szerint „a birtokvédelem és a szomszédjogok, illetve ezek érvényesíthetősége az Alaptörvény XIII. cikkén alapuló tulajdoni védelmet élveznek.” (18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [23])

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában

Sérült továbbá az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében alapjogként deklarált magánlakás sérthetlensége. Az Alkotmánybíróság a 1427/B/1995. AB határozatban kimondta, hogy „nemcsak a büntetőjog, hanem a közigazgatási jog, a polgári jog és a polgári eljárásjog is különféle jogi eszközöket (birtokvédelem, birtokháborítás megszüntetése, lakáskiürítési per, stb.) biztosít ezen alkotmányos jog védelme érdekében. Az államra ugyanis olyan kötelezettség hárul, hogy az Alkotmányban felsorolt intézményeket és az ott deklarált alapjogokat többféle jogi eszközzel, és szükség esetén a büntetőjogeszközeivel is biztosítsa.”

Jelen esetben azonban hiába folyamodtam a jegyzőhöz és a bíróságokhoz, az állam ezt a jogomat nem biztosította megfelelő jogi eszközökkel, ezáltal sérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított jogom is.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya (Melléklet)

a meghatalmazás kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviselőre vonatkozik!

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

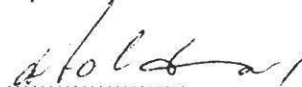
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Jegyzői és bírósági döntések

Kelt: Dátum

BUDAPEST, 2018. január 25.

képviselő:

jogi

